

János Apokrifonja

A Megváltó tanítása, és a misztériumok kinyilatkoztatása, és a hallgatásban rejtett dolgok, sőt még azok a dolgok is, melyeket ő tanított Jánosnak, tanítványának.

És történt egy napon, hogy János, Jakab fivére – aki Zebedeus fia – feljött a templomba, amikor egy Arimanius nevű farizeus odajött hozzá és ezt mondta neki: „Hol van a mestered, akit követtél?” És ő így válaszolt neki: „Eltávozott, arra a helyre, ahonnan jött.” A farizeus ezt mondta neki: „Csalással csinálta ez a Nazarénus, hogy becsapjon titeket, és teletöltötte a fületeket hazugságokkal, és bezárta szíveteket (és) elfordított benneteket atyáitok szokásaitól.”

Amikor én, János meghallottam ezeket a dolgokat, elfordultam a templomtól és egy elhagyott helyre mentem. És mélyen elszomorodtam szívemben, mondván, „Hogyan lett hát a Megváltó kiválasztva és miért küldte őt Atyja a világba, és ki az ő Atyja, hogy elküldte őt, és miféle korszak az, amely felé haladunk? Mit értett az alatt, amikor azt mondta nekünk: „Ez a korszak melyen áthaladtok, a rendíthetetlen fajtából való, azonban nem tanított nekünk a későbbi dolgokról, mifélek lesznek azok.”

Abban a pillanatban, miközben ezeken a dolgokon elmélkedtem, láttam, amint megnyílnak a mennyek és az egész teremtés, mely a menny ragyogása alatt látszott, és megrengette a világot. Megrémültem, és láttam és figyeltem a fényben egy ifjút, aki mellettem állt. Miközben figyeltem őt, olyanná vált, mint egy öregember. Aztán (ismét) felvette eredeti küllemét, olyan formát öltött, mint egy szolga. Nem volt előttem embertömeg, azonban megjelent egy arc, mely különböző formákat öltött, és ezek egymás után jelentek meg, és az arc három formát öltött.

Így szólt hozzám: „János, János, miért kételkedsz, és miért félsz? Számodra nem szokatlan ez a kép, igaz? – ezért ne légy hát félnél! – Én vagyok az, aki mindig veletek van. Én vagyok az Atya, én vagyok az Anya, én vagyok a Fiú. Én vagyok a szeplőtelen és a megvesztegethetetlen. Most azért jöttem, hogy tanítsalak téged arról, mi van és mi volt és mi fog elkövetkezni, hogy megismerhesd ezeket a dolgokat, melyek nincsenek kinyilatkoztatva és azokat, melyek kinyilatkoztatásra kerültek, és hogy tanítsalak a megrendíthetetlenül tökéletes Ember fajával kapcsolatos dolgokról. Nos, ezért hát, emeld fel az arcod, hogy befogadhasd azokat a dolgokat, melyeket ma tanítok neked, és hogy elmondhasd szellemtársaidnak, akik a megrendíthetetlenül tökéletes Emberi fajtól származnak.”

És megkértem, hogy mindezt megtudhassam, és ezt mondta nekem: „A Monád királyság, és semmivel sem áll felette. Ő az, aki létezik, és mint Isten és mindeneknek Atyja, a láthatatlan Egy, aki mindennekefelett áll, aki létezik, aki romolhatatlanként a tiszta fényben van, abban, melyet egyetlen szem sem láthat.

„Ő a láthatatlan Lélek, akire nem helyes úgy gondolni, mintha Isten lenne, vagy valami hasonló. Mivelhogy ő több annál, mint egy isten, mivel senki nem áll felette, semmilyen úr nem felettese. Nem úgy létezik, mint valaki alárendeltje, merthogy minden őbenne létezik. Mert ő az, aki önmagát létrehozta. Ő örök, mivel nincs szüksége semmire sem. Teljes mértékben tökéletes. Semmiben sem szenved hiányt, ami szükséges lenne teljessé válásához. Ő sokkal több ennél, tökéletes a fényben. Ő határtalan, mivel nincs más, senki sem jár előtte, hogy határokat szabjon számára. Ő kutathatatlan, mivel senki sem jár előtte, hogy megvizsgálhatná. Ő mérhetetlen, mivel senki sem jár előtte, hogy megmérhetné. Ő láthatatlan, mivel senki sem látta őt. Ő örök, mivel örökké létezik. Ő kimondhatatlan, mivel senki sem volt, aki képes lett volna neki, róla beszélni. Ő megnevezhetetlen, mivel senki sem jár előtte, aki nevet adna neki.”

„Ő a megmérhetetlen fény, mely tiszta, szent (és) makulátlan. Ő a kimondhatatlan, tökéletes a megvesztegethetetlenségben. (Ő) nincs a tökéletesség állapotában, sem az áldás nélküliben, sem az isteniben, ám ő messze a legnagyobb. Neki nincs sem testi felépítése, sem testetlen. Nem nagy és nem kicsi. Nincs értelme azt mondani: 'mekkora?' vagy hogy 'milyen?'", merthogy senki sem ismerheti őt. Ő nem valaki a (többi) létező között, ő messze a legnagyobb. Ő nem csak (egyszerűen) a legnagyobb, hanem létezése sem része sem a korszakoknak, sem az időnek. Mivel ő, aki részese egy korszaknak már korábban létrejött. Időt nem juttatott számára, mivel semmit sem kapott senkitől, ezért az csak kölcsön kapható. Mivel aki másokat megelőz, nem szenved hiányt, azért megkaphatja tőle. Inkább, ez utóbbi az, ami az ő fényénél inkább elvárhatónak tűnik.”

„A tökéletesség szempontjából fenséges. Ő tiszta, mérhetetlen tudat. Ő egy korszakot adó korszak. Ő életadó élet. Ő áldásadó áldott. Tudásadó tudós. Jóságot adó jóság. Ő irgalmas és megváltás-adó irgalom. Ő malasztadó malaszt, de nem mert birtokolja, hanem mert ő adja a mérhetetlen felfoghatatlan fényt.”

Hogyan is beszélhetnék neked órára? Az ő isteni személyisége elpusztíthatatlan, nyugalomban van, és a csendben létezik, nyugalomban van (és), mindenek fölött áll. Hiszen ő valamennyi istenség feje, és ő az, aki

erőt és jóságot ad nekik. Mivel nem ismerjük a kimondhatatlan dolgokat, és nem értjük mi a megmérhetetlenség, kivéve őt, aki tőle származik, nevezetesen az Atyától. Mivel ő az egyedüli, aki mindezt elmondta nekünk. Mivel ő az, aki az őt körülvevő fényben tekint önmagára, nevezetesen: az élet vízének forrása. És ő az, aki minden istenségnek ad és mindenféle módon, (s) aki felnéz az ő képére, melyet a Szellem forrásában lát. Ő az, aki csodálattal adódik az ő vízfényének, mely az őt övező tiszta vízfény forrásában található.”

„És az ő gondolata cselekvést eredményezett és ő (nőnem) létrejött, nevezetesen ő (nőnem), aki ő (hímnem) előtte jelent meg az ő fényének ragyogásában. Ez volt az első hatalmasság, mely mindannyiuk előtt létezett (és) az ő gondolata által jött létre. Ő (nőnem) a Mindenség előgondolata - az ő (nőnem) fénye úgy ragyog, mint az övé -, a tökéletes hatalom, amely a láthatatlan, tökéletes szűzi Szellem képe. Az első energia, Barbelo dicsfénye, a korszakok tökéletes dicsfénye, a nyilatkozatás dicsfénye, ő (nőnem) dicsőítette meg a szűzi Szellemet és ő volt az, aki imádta őt, mert köszönetet mondott neki azért, hogy létrejöhetett. Ez az első gondolat, az ő (hímnem) képe; ő (nőnem) vált mindenek méhévé, mivel ő (nőnem) az, aki mindenek felett áll, az Anya-Atya, az első férfi, a szent Szellem, a háromszorosan férfi, a háromszorosan hatalmas, a háromszorosan megnevezett androgün, és az örök istenség a láthatatlanok között, és az első, aki létrejött.”

„<Ő> (nőnem) megkérte a láthatatlan, szűzi Szellemet – aki Barbelo -, hogy adjon számára előtudást. És a Szellem beleegyezett. És amikor beleegyezett, az előtudás létrejött, és az előgondolat támogatta, a szűzi Szellem láthatatlan gondolatból származott. Dicsőítette őt (hímnem) és az ő tökéletes hatalmasságát, Barbelot, mert őmiatta (nőnem) létezett és jött létre korábban.”

„És ő (nőnem) újra kért, az elpusztíthatatlanság adományát, és ő (hímnem) beleegyezett. Amikor beleegyezett, létrejött az elpusztíthatatlanság, a gondolat és az előtudás támogatta. Dicsőítette a láthatatlan Egyet és Barbelot, az egyet, aki miatt létrejöttek.”

„És Barbelo az örök élet adományát kérte. És a láthatatlan Szellem beleegyezett. És amikor beleegyezett, az örök élet létrejött, és ők együtt dicsőítették a láthatatlan Szellemet és Barbelot, az egyet, aki miatt létrejöttek.”

„És ő (nőnem) kérte az igazság adományát. És a láthatatlan Szellem beleegyezett. És amikor beleegyezett, az igazság létrejött. És ők együtt dicsőítették a láthatatlan, csodálatos Szellemet és az ő Barbelóját, az egyet, aki miatt létrejöttek.

„Ez a korszakok Atyjának ötöse, aki az első ember, a láthatatlan Szellem képe; ez az előgondolat, mely Barbelo, és a gondolat és az előtudás; és a megsemmisíthetlenség, és az örök élet és az igazság. Ez az istenek androgün ötöse, mely az istenségek tizede, mely az Atya.”

„És ő (hímnem) ránézett Barbelora, a tiszta fényvel, mely körülvette a láthatatlan Szellemet, és az ő csillogásával, és ő (nőnem) megfogant tőle. Ő (hímnem) csillogó fényt nemzett, egy áldottsághoz hasonlító fényvel. Ez azonban nem volt egyenlő az ő (hímnem) nagyszerűségével. Ez csak egy egyetlen-nemzett gyermeke volt az Anya-Atyának, mely létrejött; ez volt az egyetlen leszármazott, az egyetlen nemzettje az Atyának, aki a tiszta fény.”

„És a láthatatlan, szűzies Szellem megörvendezett a megszületett fény kapcsán, mely létrejött először az előgondolat első hatalmassága által, mely Barbelo. És ő felszentelte a nemzettet az ő jóságával mindaddig, amíg tökéletes nem lett, nem hagyván figyelmen kívül semmiféle jóságot, merthogy ő a láthatatlan Szellem jóságával együtt örvendezett. És ő (a nemzett) csatlakozott hozzá, amint kitéltette rá. És hirtelen, amikor a nemzett mindezt megkapta a Szellemtől, dicsőíteni kezdte a szent Szellemet és a tökéletes előgondolatot, akiknek köszönhetően létrejött.”

„És a nemzett megkérte őt, kaphasson egy munkatársat, mely a tudat, és ő (hímnem) boldogan teljesítette. És amikor a láthatatlan Szellem beleegyezett, a tudat létrejött, és csatlakozott Krisztushoz, dicsőítvén őt és Barbelot. És mindezek a dolgok csendben jöttek létre.”

„És a tudat cselekedni szeretett volna a láthatatlan Szellem szava által. És a szándéka tetté vált, és a tudattal együtt jelent meg; és a fény dicsőítette. És a szót szándék követte. Mert a szó miatt, Krisztus az isteni Önteremtő hozott létre mindent. És az örök élet, <és> az ő szándéka, és a tudat, és az előtudat csatlakozott, és dicsőítette a láthatatlan Szellemet, és Barbelot, akik miatt létrejöttek.”

„És a szent Szellem kiteljesítette az isteni Önteremtőt, a fiát, együtt Barbeloval, hogy csatlakozhasson a hatalmához és láthatatlanhoz, a szűzi Szellemhez, mint az isteni Önteremtő, a Krisztus, akit megajándékozott erős hanggal. Az előgondolat révén jött létre. És a láthatatlan, szűzi Szellem mindenek fölé helyezte az igazság isteni Önteremtőjét. És ő alávett neki minden hatalmat, és az igazságot, mely benne volt, hogy tudhasson

Mindent, mely dolgokat néven neveznek, melyeket minden névnél magasabb névvel illettek. Ezeket a neveket azok kapcsán említik, akik érdemesek rá.”

„A fényből, mely a Krisztus, és az elpusztíthatatlanság, a Szellem adománya által, a négy fény (megjelent) az isteni Társteremtőtől. Elvárta, hogy esetleg csatlakoznak hozzá. És a három kívánság lesz, gondolta, és élet. És a négy hatalmasság a következő: a megértés, a kegyesség, az érzékelés és az óvatosság. És a kegyesség a fény-eónhoz, Armozelhez tartozott, aki az első angyal. És volt három további eón, a kegyesség, az igazság és az alak. És a második fény, Oriel, akit a második eón fölé helyeztek. És volt három további eón vele: az eszme, az érzékelés és az emlékezet. És a harmadik fény, Daveithai, akit a harmadik eón fölé helyeztek. És volt három további eón vele: a megértés, a szerelem és az elképzelés. És a negyedik eónt a negyedik fény Eleleth fölé helyezték. És volt további három eón vele: a tökéletesség, a béke és a bölcsesség. Ők a négy fény, melyek társultak az isteni Társteremtőkhöz, (és) ők a tizenkét eón, melyek csatlakoztak a hatalmashoz, a Társteremtőkhöz, a Krisztushoz, a kívánság által, és láthatatlan Szellem adománya révén. És a tizenkét eón a Társteremtők fiához tartozott. És mindezen dolgokat a szent Szellem kívánsága hozta létre a Társteremtők révén.

„És a tökéletes tudás előgondolatától, a láthatatlan Szellem kívánságának megnyilatkozása által és a Társteremtők kívánsága által a tökéletes Férfi (megjelent), az első kinyilatkoztatás, és az igazság. Ő volt az, akit a szűzies Szellem „Pigera-Adamas”-nak nevezett, és az első eón fölé helyezte őt, a hatalmassal, a Társteremtőkkel, és Krisztussal, együtt, az első fény, Armozel által, és vele voltak az ő hatalmasságai is. És a láthatatlan Egy adott neki szellemiséget, legyőzhetetlen erőt. És ő beszélt és dicsőítette és magasztalta a láthatatlan Szellemet, mondván, 'Minden miattad jött létre és minden hozzád tér vissza. Magasztallak és dicsőítelek téged és a Társteremtőket és az eónokat, és a hármasságot: az Atyát, az Anyát és a Fiút, a tökéletes hatalmasságot.’”

„És elhelyezte fiát, Seth-et a második eón fölé a második fény, Oriel jelenlétében. És a harmadik eón, Seth magja, a harmadik fény, Daveithai fölé helyeztetett. És a szentek lelkei (oda) helyeztettek. És a negyedik eónban azon lelkek helyeztettek el, akik nem ismerték a Pleromát és akik nem voltak általában bűnbánóak, ám akik egy darabig állhatatosak voltak és aztán bűnbánóak; a negyedik fény Eleleth által. Ezek azok a teremtmények, akik dicsőítették a láthatatlan Szellemet.”

„És Epinoia Bölcsessége, révén eón, önmaga által megfogant egy gondolatot, és a láthatatlan Szellem és az előtudat megértését. Szerette volna létrehozni önmaga hasonmását a Szellem hozzájárulása nélkül – aki nem hagyta helyben – és hitvese nélkül, és annak tekintetbe vétele nélkül. És habár a férfias személye nem hagyta jóvá, és ő nem kapta meg az ő (nőnem) beleegyezését, és a Szellem hozzájárulása nélkül gondolkodott, és az ő beleegyezésének ismerete nélkül, (mégis) létrejött. És mert a legyőzhetetlen erő őbenne volt, a gondolata nem maradt tétlen, és valami létrejött általa, mely tökéletlen volt és különbözött az ő megjelenésétől, mert ő alkotta őt, az ő (Szellem) beleegyezése nélkül. És nem volt hasonlatos az ő anyjának megjelenéséhez, mivel másfajta volt.”

„És amikor látta, (az eredményét) az ő vágyának, az átváltozott egy oroslán-arcú kígyóvá. És a szemei szikrákat szórtak, mint a villámlás. Ő elűzte magától, kívülre arról a helyről, melyet senki sem láthat a halhatatlanok közül, mivel tudatlanság révén alkotta meg. És világító felhővel vette körül, és egy trónt helyezett a felhő közepébe, hogy senki se láthassa, kivéve a szent Szellemet, akit az élet anyjának neveznek. És ő (nőnem) kimondta az ő (hímnem) nevét, Jaldabaoth.

„Az első arkón volt az, aki hatalmasságot vett el anyjától. És eltávolította önmagát ötöle és eltávozott arról a helyről, melyen megszületett. Megerősödött és további eónokat teremtett önmaga számára fénylő tűz lángjával, mely (még) most is létezik. És csatlakozott a gögjéhez, mely benne volt és önmagának jogosultságokat adott. Az első neve Athoth, akit a nemzedékek az aratómunkásnak hívnak. A második neve Harmas, aki az irigység szeme. A harmadik neve Kalila-Oumbri. A negyedik Jabel. Az ötödik Adonaïou, akit Sabaothnak neveznek. A hatodik Cain, akit az emberek nemzedékei a Napnak hívnak. A hetedik Ábel. A nyolcadik Abrisene. A kilencedik Jobel. A tizedik Armoupieel. A tizenegyedik Meicer-Adonein. A tizenkettedik Belias, ő az, aki Hades mélysége felett áll. És hét királyt helyezett – mindegyik hasonlít a menny boltozataihoz -, és ötöt a mélységek mélysége fölé, hogy uralkodjanak. És ő megosztotta a tűzét velük, azonban nem szórtá rájuk fényét, melyet az anyjától vett el, mivel nem törődött a sötétséggel.”

„És amikor a fény összekeveredett a sötétséggel, a sötétség fényleni kezdett. És amikor a sötétség összekeveredett a fénnel, elhomályosította a fényt, mert sem fény nem volt, sem sötétség, hanem homály keletkezett.”

„Nos, az arkón, aki gyenge volt, három nevet viselt. Az első neve Jaldabaoth volt, a második Saklas és a harmadik Samael. És ő boldogtalan volt a gögjében, mely benne lakozott. 'Én vagyok Isten és nincs más

Isten mellettem,' mert őt nem érdekli az ereje, és a hely, ahonnan származik."

„És az arkónok megteremtettek hét hatalmasságot önmaguk számára, és a hatalmasságok teremtettek maguknak hat angyalt, egészen addig, míg el nem érte a számuk a 365-öt. És ezek a teremtmények a következő nevet viselték: az első Athoth, neki álmos arca volt; a második Eloaiou, neki számararca volt; a harmadik Astaphaios, neki hiéna arca volt; a negyedik Jao, neki kígyó arca volt hét fejjel; az ötödik Sabbaot, neki sárkány feje volt; a hatodik Adonin, neki majom arca volt; a hetedik Sabbede, neki ragyogó tűz arca volt. Íme a hetek hetessége."

„Azonban Jaldabaothnak több arca volt, több mint mindannyiuknak, így képes volt mindegyikük elé egy arcot tenni, a vágyaiknak megfelelőt, amikor a szeráfok között volt. Megosztotta velük tűzét, ezért az urukká vált. A dicsőség hatalma miatt birtokolta anyja fényét, ezért Istennek hívta magát. És nem engedelmeskedett annak a helynek, ahonnan származott. És egyesítette a hét hatalmasságot gondolatában az előjárókkal, az előjárókkal, akik vele voltak. És amikor megszólalt, mindez megtörtént. És minden egyes hatalmast megnevezett, a legmagasabban állóval kezdve: az első a jóság az első előjáróval, Athoth; a második az előtudás a másodikkal, Eloaiou; a harmadik istenség a harmadikkal, Astraphaios; a negyedik az uraság a negyedikkel, Jao; az ötödik a királyság az ötödikkal, Sabaoth; a hatodik az irígység a hatodikkal, Adonin; a hetedik a megértés a hetedikkel, Sabbateon. És ők birtokoltak egy-egy égboltozatot a nekik megfelelő eón-mennyből. Nevet kaptak azzal a dicsőséggel összhangban, mely az adott mennyhez tartozott, a pusztító erők révén. És az Alkotó által adott nevek hatalmat jelentettek. Ám a nevek, melyeket a dicsőség révén kaptak, melyek az adott mennyhez tartoztak, pusztítást és erőtlenséget jelentettek számukra. Így hát két nevük volt.

„És megteremtve [...] mindent, megszervezte az első eónok modelljével összhangban melyek létrejöttek, így meg tudta alkotni őket, hasonlatosan az elpusztíthatatlanokhoz. Nem azért, mert meglátta az elpusztíthatatlanokat, hanem az ő hatalmassága miatt, melyet az anyjától vett, és ami létrehozta őbenne a kozmoszhoz való hasonlatosságot. És mikor látta az őt körülvevő teremtményeket, és a körülötte lévő angyalok seregét, melyek általa jöttek létre, így szólt hozzájuk: 'Én vagyok a féltékeny Isten, és nincs más Isten mellettem.' Ám ezt bejelentve, jelezte az angyalok felé, akik jelen voltak, hogy létezik másik Isten is. Ha nincs másik, akkor kire féltékeny?"

„Azután az anya ide-oda mozogni kezdett. Tudatosodott benne tökéletlensége, amikor fénye halványulni kezdett. És ő elsötétedett, mert hitvese nem értett vele egyet."

És én ezt mondtam: „Uram, mit jelent az, hogy ide-oda mozgott?" Ám ő elmosolyodott és azt mondta: „Nem gondolod, hogy ez az, amiről Mózes szólt, miszerint 'a vizek felett'. Nem, de amikor látta a gonosztságot, mely megtörtént, és a fia által elkövetett rablást, igen bánatos lett. És a tudatlanság sötétségébe burkolózott, hogy felejtse és szegyenkezni kezdett. És nem volt bátorsága visszatérni, de mozgolódott. És a mozgása ide-oda zajlott."

„És a gögös hatalmat vett el az anyjától. Mivel tudatlan volt, úgy gondolta, nincs más létező, kivéve egyedül az anyját. És amikor látta az angyalok sokaságát, melyeket ő teremtett, saját magát fölébük helyezte."

„És amikor az anya felismerte, hogy a sötétség ruhája nem teljesen burkolja be, rájött, a hitvese nem ért vele egyet. Bűnbánó sírás tört ki rajta. És a teljes isteni hatalmasság (pleroma) meghallotta bűnbánó imáját, és dicsérték őt a láthatatlan, szízi Szellem nevében. És beleegyezett; és amikor a láthatatlan Szellem beleegyezett, a szent Szellem eltöltötte őt teljes isteni hatalmasságával (pleroma). Hiszen nem a hitvese volt, aki eljött hozzá, hanem (a hitves) az isteni hatalmasságok révén jött el hozzá, azért hogy helyreigazítsa az (anya) tökéletlenségét. És (az anya) felemeltetett, nem a saját eónjához, hanem a fia fölé, így a kilencedikben volt, amíg nem javította ki (az anya a) tökéletlenségét."

„És egy hang hallatszott az emelkedett eón-mennyből: 'Az Ember létezik és az Ember fia.' És a fő arkón, Jaldabaoth, hallotta (ezt) és úgy gondolta, a hang az anyjától jön. És nem tudta, honnan jön. És tanította őket, a szent és tökéletes Anya-Atyát; az egész előismeretet, a láthatatlan egy képét, aki mindennek Atyja (és) aki által jött létre minden, az első Ember. Ezért nyilvánította ki önmagát emberi formában."

„És a fő arkón összes eónja megremegett, és a végtelen mélység alapjai rázkódtak. És a vizek, melyek az anyag felett álltak, az alsó részt megvilágította az ő képének megjelenése, mely kinyilatkoztatott. És amikor az előjárók és a fő arkón szétnézett, látták, hogy az egész alsó rész meg van világítva. És a fényen át látták a képet a vízben."

„És így szólt a vele együtt lévő előjárókhöz: 'Gyertek, alkossunk embert az Isten képére és a mi hasonlatosságunkra, hogy az ő képe adjon fényt számunkra.' És megalkották megfelelő hatalmuk révén, azon

tulajdonságok szerint, melyek megadattak. És mindegyik előljáró kialakított egy tulajdonságot a képnek megfelelően, melyet annak természetes (formájában) látott. Megalkotta a teremtményt az elsőhöz, a tökéletes Férfihoz való hasonlatosságnak megfelelően. És azt mondták: 'Hívjuk Ádámnak, merthogy neve legyen a hatalmasság fénye számunkra.'"

„És a hatalmasságok elkezdtek: az első, a jóság, megalkotta a csont-lelket; és a második, az előismeret, megalkotta az ín-lelket; a harmadik, az istenség, megalkotta a hús-lelket; és a negyedik, az uraság, megalkotta a velő-lelket; az ötödik, a királyság, megalkotta a vér-lelket; a hatodik, az irigység, megalkotta a bőr-lelket; a hetedik, a megértés, megalkotta a haj-lelket. És az angyalok sokasága csatlakozott hozzájuk és ők megkapták az erejét a természet hét szubsztanciájának azért, hogy megalkossák a végtagok alkotóit és a far-rész alkotóit, és hogy megfelelően dolgozzanak össze minden egyes részt.”

„Az első elkezdte megalkotni a fejet. Eteraphaope-Abron megalkotta a fejét; Meniggesstroeth megalkotta az agyat; Asterechme (megalkotta) a jobb szemet; Thaspomocha a bal szemet; Jeronumos a jobb fület; Bissoum a bal fület; Akioreim az orrot; Banen-Ephroum az ajkakat; Armen a fogakat; Ibikan a zápfogat; Basiliademe a mandulákat; Achcha a nyelvcsapot; Adaban a nyakat; Chaaman a hátgerincet; Dearcho a torkot; Tebar a jobb vállat; [...] a bal vállat; Mniarcon a jobb könyököt; [...] a bal könyököt; Abitrión a jobb hónaljat; Evanthen a bal hónaljat; Kris a jobb kezét; Beluai a bal kezét; Treneu az ujjakat a jobb kézen; Balbel az ujjakat a bal kézen; Kríman a körmöket a kezeken; Astrops a jobb mellkast; Barroph a bal mellkast; Baoum a jobb váll ízületeit; Ararim a bal váll ízületeit; Areche a hasat; Phthave a köldököt; Senaphin a gyomrot; Arachethopi a jobb bordázatot; Zabedo a bal bordázatot; Barias a jobb derekat; Phnouth a bal derekat; Abenlenarhei a velőt; Chnoumeninorin a csontokat; Gesole a hasat; Agromauna a szívet; Bano a tüdőt; Sostrapal a májat; Anesimalar a lépet; Thopithro a beleket; Biblo a veséket; Roeror az izomzatot; Taphreo a gerincet; Ipouspoboba a vénákat; Bineborin az artériákat; Atoimempsephe minden lélegzetet, mely eljut a végtagokba; Entholleia az összes húst; Bedouk a jobb fart (?); Arabeei a bal péniszt; Eilo a heréket; Sorna a nemi szerveket; Gorma-Kaiochlabar a jobb combot; Nebrith a bal combot; Pserem a jobb láb veséit, és a bal vesét; Ormaoth a jobb lábat; Emenun a bal lábat; Knyx a jobb sípcsontot; Tupelon a bal sípcsontot; Achiel a jobb térdet; Phene a bal térdet; Phiouthrom a jobb lábat; Boabel a lábujjakat; Trachoun a bal lábat; Phikna a lábujjait; Miamai a lábak körmeit; Labernioum -.

“És akiket mindezek fölé helyeztek, a következők voltak: Zathoth, Armar, Kalila, Jabel, (Sabaoth, Cain, Abel). És azokat, akik különösen a végtagoknál voltak aktívak, a fejnél Diolimodraza, a nyaknál Jammeax, a jobb vállnál Jakouib, a bal vállnál Verthon, a jobb kéznél Oudidi, a bal kéznél Arbao, a jobb kéz ujjainál Lampno, a bal kéz ujjainál Leekaphar, a jobb mellnél Barbar, a bal mellnél Imae, a mellkasnál Pisandriaptes, a jobb váll ízületeinél Koade, a bal váll ízületeinél Odeor, a jobb bordáknál Asphixix, a bal bordáknál Synogchouta, a hasnál Arouph, a méhnél Sabalo, a jobb combnál Charcharb, a bal combnál Chthaon, valamennyi nemi szervnél Bathinoth, a jobb lábnál Choux, a bal lábnál Charcha, a jobb sípcsontnál Aroer, a bal sípcsontnál Toechtha, a jobb térdnél Aol, a bal térdnél Charaner, a jobb lábnál Bastan, a lábujjainál Archentechtha, a bal lábnál Marephnouth, a lábujjainál Abrana.

„Közülük hétnek mindezen dolgok felett hatalma volt, ezek: Ouriel, Asmenedas, Saphasatoel, Aarmouriam, Richram, Amiorps. És az, aki felelősséggel tartozik az észlelésekért: Archendekta; és aki felelős az érzékelésért Deitharbathas; és az aki felelős a képzeletért Oummaa; és aki felelős az elrendezésért Achiarum; és aki a teljes ihletért felelős Riaramnacho.”

„És a démonok eredete melyek az egész testben vannak, négy dolog által meghatározottak: meleg, hideg, nedvesség és szárazság. És mindannyiuk anyja az anyag. És ő, aki a meleg felett uralkodik Pholoxopha; és ő, aki uralkodik a hideg felett Oroorrothos; és ő aki a szárazság felett Erimacho; és ő aki uralkodik a nedvesség felett Athuro. És az anyja mindezeknek, Onorthochrasaei, középen áll, mivel ő mérhetetlen, és ő elkeveredik valamennyivel. És ő igazi anyag, mert fenntartja őket.”

A négy fő démon a következő: Ephememphi, akié az elégedettség, Joko, akié a vágy, Nenentophomi, akié a nyomorúság, Blaomen, akié a félelem. És az anyja mindannyiuknak Aesthesia-Ouch-Epi-Ptoe. És a négy démon szenvedélye létrejött. És a nyomorúságból irigység, féltékenység, gyötrellem, baj, fájdalom, érzéketlenség, aggály, gyász, stb. és az elégedettségből bűn emelkedett, és üres büszkeség, és hasonló dolgok. És a vágyból düh, harag, és keserűség, és keserű szenvedély, és kielégületlenség, és hasonló dolgok. És a félelemből a rettegés, hízalgés, gyötörődés, és szegény. Mindezek a dolgok hasznos dolgok és ördögi dolgok is egyúttal. Azonban az igazi belső (karakter) Anaro, aki a fő anyagi lélek, mivel hozzá tartozik a hét érzékelés, Ouch-Epi-Ptoe.”

„Ez az angyalok száma: mindösszesen 365. Mindannyian ezen dolgoztak, amíg végtagról végtagra, a természetes és az anyagi test el nem készült általuk. Most mások felelőssége került előtérbe, a további érzelmeké, akiket most nem említék neked. Ha azonban meg akarod ismerni őket, le vannak írva Zoroaszter

könyvében. És az összes angyal és démon addig dolgozott, míg nem alkották a természetes testet. És művük teljesen tétlen és mozdulatlan volt hosszú időn át.”

„És amikor az anya vissza akarta kapni a hatalmat, melyet odaadott a fő arkónnak, a mindenek Anyja-Atyjához fordult kérelemmel, ki a legkegyelmesebb. Ő elküldte, szent rendelet által, az őt fényt, le az angyalok és a fő arkón tartózkodási helyére. Arra kérték, hogy szükségük lenne az anya hatalmára. És azt mondták Jaldabaothnak: 'Fújj az arcába a lelkekből, és a teste fel fog támadni.' És ő az arcába fújta a szellemet, mely az anya hatalmából származott; de ő nem tudta ezt, mert nem volt tudatában a létezésének. És az anya hatalma kiáradt Jaldabaothból a természetes testbe, melynek képét az egyetlen után mintázták meg, aki a kezdetektől fogva létezik. A test megmozdult és felegyenesedett, és fénylett.”

„És ebben a pillanatban a többi hatalmasság irigyé vált, mert az ember létrejött, az angyalok és az arkónok közreműködése által, és neki adták hatalmukat az embernek, és az ő intelligenciája nagyobb volt azokénál, akik megalkották őt, és nagyobb, mint a fő arkóné. És amikor észrevették, hogy fénylik, és hogy jobban képes gondolkodni, mint ők, és hogy mentes a bűntől, megragadták őt, és kivetették az összes anyagi lét legalacsonyabb szintjére.”

„Azonban az Áldott, az Anya-Atya, a jótékony és irgalmas Egy, az anya kegyelmét gyakorolta, mely a fő arkón által nyilvánult meg, mivel (az arkónok) képesek erőt gyűjteni a természetes és a látható testből. És elküldte, jótékony szelleme által, hatalmas irgalmasságát - egy segítőt - Ádámhoz, a fénylő Epinoiát, mely belőle származott, és aki az Élet nevet viselte. És ő segített az egész teremtménynek, együtt gürcölve vele, és helyreállítva teljességét, és tanítva őt a magjának leszármazásáról (és) tanítva őt származása felől, (mi) módon került le. És a fénylő Epinoiát elrejtették Ádámban, azért, hogy az arkónok ne ismerhessék fel, ám az Epinoia kijavíthassa az anya tökéletlenségét.”

„És a férfi megelevenedett, mivel a fény árnyéka őbenne volt. És gondolkodása magasabb szinten állt, mint azoké, akik megalkották. Amikor felnéztek, belátták, hogy gondolkodása magasabb rendű. És tanácskozást tartottak minden arkón és angyal bevonásával. Tüzet, földet és vizet vettek, majd összekeverték mindezeket a négy heves széllel. És összedolgozták őket és nagy zavart okoztak. És elhozták őt (Ádámot) a halál árnyékába, azért, hogy újraalkothassák őt földből és vízből és tűzből és szellemből, mely az anyagból ered, mely nincs tudatában a sötétségnek és a vágnak, és az ő szellemük utánzata. Ez a sírja az újraformált-testnek, mellyel a rablók felöltöztették az embert, a feledékenység kötelékével, és így halandó emberré vált. Ő volt az első, aki lejött, és az első, akit külválasztottak. Az Epinoia fénye azonban mely őbenne volt, volt az, aki éberrel tartotta gondolkodását.”

„És az arkónok megfogták őt és a paradicsomba tették. És azt mondták neki: 'Egyél, kedved szerint', mivel fényűzésük keserűbb lett és szépségük csökkent. És fényűzésük csalódás és a fáik istentelenek és gyümölcseik halálos mérgek és ígéretük maga a halál. És életük fája, melyet a paradicsom közelébe helyeztek.”

„És megtanítom nektek, mi az élet misztériuma, mi az a terv, mely alapján együtt megalkották őt a szellemük képmásának megfelelően. A gyökere ennek a (fának) keserű és ágai halottak, árnyéka gyüölit és csalódást hordoz leveleiben, és a virága a gonosz kenőcse, és gyümölcse a halál és vágyak vannak magjában, és kiterjeszti a sötétséget. A lakhelye mindazoknak, akik megízlelik ezt, a Hades és a sötétség a további tartózkodási helyük.”

„Ám amit a jó és gonosz tudása fájának neveznek, mely a fény Epinoiaja, ott maradtak előtte, hogy ő (Ádám) ne nézhessen fel önmaga teljességére és ne ismerhesse fel a meztelenségének szégyenteljes mivoltát. Ám én voltam az, aki előidézttem, hogy egyen.”

És azt mondtam a Megváltónak: „Uram, nem a kígyó volt az, aki megtanította Ádámot enni?” A Megváltó elmosolyodott és így szólt: „A kígyó tanította meg őket arra, hogy egyen a nemzés, a bujaság (és a) rombolás bűnéből, hogy ő (Ádám) hasznos legyen a számára. És ő (Ádám) tudta, hogy nem fog engedelmessé válni neki (a fő arkónnak), mivel Epinoiai fényét hordozta önmagában, mely kifogástalanabbá tette őt gondolkodásában, mint a fő arkón. És (ez utóbbi) meg akarta mutatni hatalmasságát, melyet ő adott saját magának. És a feledékenységet bocsátotta Ádámra.”

És így szólt a Megváltóhoz: „Mi az a feledékenység?” És ő azt mondta: „Nem az a dolog, amiről Mózes ír (és) te hallottál. Mivel az első könyvében így ír: 'Álmod bocsátott rá' (Gn 2:21), de ez az ő értelmezése (volt). Mivel a próféták által is így mondta: 'Megnehezítem szívüket, hogy ne figyeljenek és ne lássanak.'” (Is 6:10).

„Azután a fény Epinoiaja elrejtette önmagát őbenne (Ádámban). És a fő arkón ki akarta hozni őt a bordák közül. De a fény Epinoiáját nem tudta megragadni. Habár sötétséget kényszerített rá, mégsem tudta

elkapni őt. És kivette a hatalmának egy részét belőle (Ádamból). És másik teremtményt alkotott, egy női formát, Epinoia hasonlatosságára, aki megjelent előtte. És kivette és belehelyezte a hatalmat, melyet a férfiből vett ki, a női teremtménybe, és nem miként Mózes mondja a „az ő bordájából”.

„És (Ádám) látta, hogy a nő mellette van. És ebben a pillanatban a fénylő Epinoia megjelent, és fellebbentette a fátylat, mely az ő (Ádám) gondolatait elfedte. És kijózanodott a sötétség jelentette részegségből. És felismerte az ő tükör-képét és így szólt: 'Ő valójában csont a csontomból és hús a húsból.' Ezért a férfi elhagyja atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és a két test eggyé válik. Ezért hitvesének küldték hozzá, és ő el fogja hagyni érte atyját és anyját ... [három sor olvashatatlan]”

„És nővérünk, Szófia, ő az, aki lejött ártatlanságban, azért hogy kiigazítsa az ő tökéletlenségét. Ezért őt úgy hívták: az Élet, mely az élők anyja, az egyeduralkodó menny előtudása által. És általa megízlelték a tökéletes Tudást. Megjelentem sas képében a tudás fáján, mely a tiszta előtudat Epinoiaja, azért, hogy tanítsam őket és felébresszem őket a mélységes álomból. Mivel mindketten bukott állapotban voltak, és felismerték meztelenségüket. Az Epinoia megjelent nekik fény alakjában és felébresztette gondolkozásukat.”

„És amikor Jaldabaoth észrevette, hogy ők eltávolodtak tőle, megátkozta a Földjét. A nőt úgy találta, amint a férje számára előkészíti magát. Ő (Jaldabaoth) uralkodott fölötté, bár nem ismerte a misztériumot, mely megtörtént a szent döntés által. És attól félt, vádolni fogják őt. És megmutatta angyalainak a benne lakozó tudatlanságot. És kiűzte őket a paradicsomból és felöltöztette őket komor sötétséggel. És a fő arkón látta a szüzet, aki Ádám mellett állt, és azt hogy az élet fénylő Epinoiaja megjelent benne (a szűzben). És Jaldabaothot teljes mértékben eltöltötte a tudatlanság. És amikor a mindenek előtudása észrevette (ezt), elküldött néhányat és ők kiragadták az életet Évából.”

„És a fő arkón elcsábította őt és két fiút nemzett neki; az elsőt és a második a (következők): Elohim és Jahve. Elohimnek medve-arca volt, míg Jahvenak macska-képe. Az egyik becsületes, a másik becstelen. (Jahve a becsületes, Elohim a becstelen.) Jahvet a tűz és a szél felügyelőjévé tette meg, és Elohimot a víz és a föld felügyelőjévé. És így nevezte őket: Kain és Ábel – a megtévesztés kedvéért.”

„Egészen a mai napig, a testi kapcsolat folytatódik – a fő arkónnak köszönhetően. És testi vágyat ébresztett őbenne, aki Ádámhoz tartozott. És a testi kapcsolat révén lemásolta a testeket (a fő arkón), és hamis szellemét ültette el bennük.”

„És két arkónt állított a fejedelemségek fölé, kormányozni a sírt. És amikor Ádám felismerte a hasonlóságot a saját előtudatához, nemzette az emberfia hasonlóságát. Sethnek nevezte el, megfelelő a fajnak eónokon át vezető útjának. Ugyanígy, az anya is leküldte a maga szellemét, mely az ő hasonlóságából fakadt, és egy másolatát azoknak, akik a pleromában voltak, mivel életteret készített a majdan megszülető eónok számára. És megitták velük a felejtés vizét a fő arkón által, azért, hogy ne ismerjék, honnan származnak. Így, a mag megmaradt egy darabig szolgálni (őt), azért, hogy amikor a Szellem megszületik a boldog eónokból, felemelkedhessen és meggyógyíthassa a fogyatékoságaiból, hogy az egész pleroma (ismét) boldoggá válhasson és hibátlaná.”

És így szóltam a Megváltóhoz: „Uram, minden lelket ezek után biztonságosan a tiszta fénybe hoznak?” Ő így válaszolt nekem: „Nagy dolgok jutottak eszedbe, mivel nehéz ezt elmagyarázni a többieknek, kivéve azokat, akik a megrendíthetetlen fajból származnak. Azokat, akikre az élet Szelleme leereszkedik (azokkal) vele lesz az erő, megmenekítik majd őket és tökéletessé válnak és a nagyság kiválóságát hordozzák és megtisztulnak azon a helyen minden büntől és gonosz dolgokba keveredéstől. Ezután már semmi más, mint a megvesztegethetetlenségre való törekvés vezeti őket, ez irányítja figyelmüket innentől kezdve harag vagy irigység vagy féltékenység vagy vágyakozás vagy kapzsiság nélkül. Semmi sem fog rájuk hatást gyakorolni csak az a tény egyedül, hogy a test állapotában vannak, melyet elviselnek miközben keresve néznek azon időszak elé, amikor találkoznak majd a fogadóival (a testnek). Ezek az elmúlhatatlan kiválóságai, az örök élet és az elhivatottság. Mivel bármit elszenvednek és bármilyen terhet képesek hordozni, befejezhetik a jó harcot és örökökhetik az örök életet.”

Azt mondtam neki: „Uram, azok a lelkek, akik nem tették meg ezeket a dolgokat (de), a Szellem hatalma rájuk szállt, visszautasításra kerülnek?” Válaszolván azt mondta nekem: „Ha a Szellem (rájuk ereszkedett), ők minden körülmények között megmenekülnek, és megváltoznak (jobbá válnak). A minden emberre leszálló hatalom által, mely nélkül senki sem tud meglenni. És miután megszülettek, amikor az élet Szelleme növekszik, és a hatalma eljön, és megerősíti a lelket, senki sem lesz képes többé rossz irányba menni, a gonosz dolgait tenni. Azonban akikre a hamis lélek ereszkedik, elmerül általa és tévútra megy.”

És én azt mondtam: „Uram, hová mennek ezek lelkei, amikor elhagyják a testet?” Elmosolyodott és azt mondta nekem: „A lélek, mely hatalmában erősebb lesz a hamis léleknél, elég erős ahhoz, hogy eltávozzon a

gonosz dolgoktól és a megvesztegethetetlen Egynek közreműködése által megmenekül és felvitetik a többi éónhoz.”

És én mondtam: „Uram, azok, akárhogy is, akik nem tudták hova tartoznak, mivé lesz a lelkük?” És ő azt mondta nekem: „Azokban a megvetendő szellem összegyűjti erejét, amikor tévútra térnek. És megterheli a lelkeket és gonosz munkákra vonja, és kiveti a feledésbe. És aztán kijönnek (a testből), átadásra kerülnek az előjáróknak, akik az arkónok révén jöttek létre, és megkötözik láncokkal és börtönbe vetik őket, és addig társulnak hozzájuk, amíg meg nem szabadítják a feledésből, és a szükséges tudással el nem látják. És ha mindez tökéletesen sikerül, megmenekülnek.”

És én mondtam: „Uram, miként válhat a lélek kisebb és térhet vissza anyjának természetébe vagy egy férfibe?” Aztán megörvendezett, amikor ezt kérdeztem és azt mondta nekem: „Bizony, áldott vagy, mert megértetted! Azt a lelket más (nőnem) követésére készítetik, mivel az élet Szelleme benne van. Átala menekül meg. Nem vetik ki újabb testbe.”

És én mondtam: „Uram, mindazokat, akik nem tudják, és elfordultak, hová kerül a lelkük?” Azután azt mondta nekem: „Arra a helyre, ahová a hatalom angyalai mennek, elviszik őket, a helyre, ahol nincs bűnbocsánat. És addig a napig fogják ott tartani őket, amíg azok, akik istenkáromló lélekkel rendelkeznek, meg nem kínoztatnak, és meg nem büntetnek örök büntetéssel.”

És az mondtam: „Honnan származik a hamis szellem?” Ezután ő azt mondta nekem: „Az Anya-Atya, aki kegyelemmel teljes, a szent Szellem mindenféle módon, az Egy, aki kegyelmes, és aki együtt érez veletek, azaz az előtűdás fényének Epinoiája, ő felemelte a tökéletes faj utódait és gondolkodását az ember örök fényéről. Amikor a fő arkón megértette, hogy rangban fölé helyezték el őket és – felülmúlják őt a gondolkozásban – azután meg akarta szerezni a gondolatukat, nem tudván, hogy felülmúlják őt gondolkozásukban, emiatt nem lesz képes megszerezni tőlük.”

„Tervet készített az előjáróival, akik a hatalmát hordozzák, hűtlenséget követtek el Szófiával, és keserű sors nemződött általuk, mely a legutolsó a változékony kötöttségek közt. És ez olyasmi, ami megváltoztatható. És keményebb és erősebb, mint ő (nőnem), akivel az istenek egyesültek, és az angyalok és a démonok és minden generáció a mai napig. Ettől a sorstól származik minden bűn és igazságtalanság, és istenkáromlás, és a felejtés lánc, és a tudatlanság, és minden súlyos parancs, és súlyos bűn, és rettentő félelem. És így az egész teremtett világot megvakították, azért, hogy ne ismerje az Istent, aki mindenek felett áll. És a felejtés lánc miatt a bűneik rejtve maradtak. Mivel a kiterjedés, és az idő, és a pillanat kötelékében vannak, mióta a (sors) az úr mindenek felett.”

„És ő (a fő arkón) bánatot érzett mindazokért a dolgokért, melyek az ő révén születtek meg. Ekkor eltervezte, hogy áradást kelt az ember munkájára. Azonban az előismeret nagyszerű fénye tudatta mindezt Noéval, és ő kihirdette minden leszármazottjának, akik az ember fiai voltak. Azonban, akik számára idegen volt, nem hallgattak rá. Nem úgy volt, ahogy Mózes állítja: 'Elrejtőztek egy bárkában' (Gen.7:7), inkább elrejtőztek egy helyen, nemcsak Noé, hanem sok-sok más ember is a megrendíthetetlen fajból. Elmentek egy helyre és elrejtőztek egy fényes felhőben. És ő (Noé) felismerte előjáró mivoltát, és mindazok, akik a fényhez tartoztak, vele voltak, rájuk ragyogott a fény, mert ő (a fő arkón) sötétséget borított az egész Földre.”

„És tervet készített a hatalmasságaival. Elküldte angyalait az emberek lányaihoz, hogy vegyenek magukkal néhányat közülük és támasszanak nekik utódokat kedvük szerint. Eleinte sikertelenek voltak. Amikor sikertelenek voltak, összegyűltek ismét és közösen kidolgoztak egy tervet. Hamis szellemet teremtettek, aki emlékeztetett a Szellemre, aki alászállt, azért, hogy általa megmérgezzék a lelkeket. Az angyalok átalakították önmagukat az ő hasonlatosságukra, a párjaik hasonlatosságára (az emberek lányainak), eltöltvén őket a sötétség szellemével - melyet számukra állítottak össze -, és a gonoszsággal. Aranyat és ezüstöt és ajándékot és rezet és vasat és fémeket hoztak számukra és mindenféle dolgot. Aztán az őket követő embereket súlyos bajba keverték, félrevezetvén őket sok-sok fortély által. Ők (az emberek) ezért megöregedtek, anélkül, hogy örömük telt volna benne. Meghaltak, anélkül, hogy rátaláltak volna az igazságra, anélkül, hogy ismerték volna az Isten igazságát. Ezért az egész teremtés mindörökké rabszolgasággá vált, a világ kezdeteitől mostanáig. És ők nőket vettek magukhoz és gyerekeket nemzettek nekik a sötétségből, hasonlatosan a bennük lakozó szellemhez. És bezárták a szívüket és megkeményítették önmagukat a hamis szellem sötétségén át egészen mostanáig.”

„Én ezért, a mindenek felett álló Pronoia, átszármaztattam magam leszármazottaimba, mivel én léteztem legelőször, minden úton végigmegyek. Mivel én vagyok a fény gazdagsága, én vagyok a pleroma emléke.”

„És elmentem a sötétség birodalmába, és kitarítottam amíg el nem értem a börtön közepéhez. A káosz alapjai rázkódtak. Elrejtőzködtem előlük gonoszságuk miatt, és nem ismertek fel engem.”

„Ismét visszatértem, most már másodsorra, és körbejártam. Azoktól származom, akik a fényhez tartoznak, mely én vagyok, az emlékezés Pronoiaja. Beléptem a sötétség közepébe és a Hades belsejébe, mivel kerestem (hogy teljesíthessem) a feladatomban. És a káosz alapjai megrázkódtak, így ráomolhatván azokra, akik káoszban vannak és elpusztíthatván őket. És felfutottam ismét fény-gyökereimhez, nehogy elpusztuljanak idő előtt.”

„Mégis, harmadszor is elmentem – én vagyok a fényben létező fény, én vagyok a Pronoia emlékezése – hogy belépjek a sötétség közepébe és Hadesbe. És eltöltöttem arcomat az eónjaik beteljesülésének fényével. És beléptem a börtönök közepébe, mely a test börtöne. És azt mondtam, 'Aki hallja, kelljen fel a mély álomból.' És ő sírt és a könnyeit törülgette. Keserű könnyeket sírt és azt mondta: 'Ki az aki a nevemen szólít, és honnan jött el ez a remény hozzám, miközben a börtön láncait hordoztam?' És azt mondtam: 'Én vagyok a tiszta fény Pronoiaja, én vagyok a szűzies Szellem gondolata, aki felemelt téged megbecsült helyre. Emelkedj fel tehát és emlékezz, te vagy az, aki figyel, és kövesd a gyökeredet, amely én vagyok, a kegyelmes, és őrizd meg magad a szegénység angyalaitól, és a káosz démonaitól és mindazoktól, akik elcsábítanak téged, és óvakodj a mély álomtól, és attól, hogy Hades magába zárjon.”

„És felemeltem őt, és lepecsételtem őt a víz fényében őt pecséttel, azért, hogy a halálnak ne legyen hatalma többé felette innentől kezdve.”

„És figyelj, most felmegyek a tökéletes eónhoz. Teljessé tettem mindent veled kapcsolatban, amit hallanod kellett. Mindent elmondtam neked, hogy leírhasd és odaadhasd titokban a társ-szellemeidnek, mivel ez a rendíthetetlen faj misztériuma.”

És a Megváltó mindezeket a dolgokat átadta neki, hogy megírhasssa, és biztonságban tarthassa. És azt mondta neki: „Átkozott legyen mindenki, aki megváltoztatja ezeket a dolgokat ajándékért, ételért vagy italért vagy ruháért vagy bármi ehhez hasonló dologért.” És mindezen dolgokat, mint misztériumokat adta át neki, és azonnal eltűnt előle. Ő pedig visszatért a többi tanítványhoz és elmondta nekik, amit a Megváltótól hallott.

Jézus Krisztus, Ámen

Szómagyarázat:

- Barbelo – az első isteni megnyilvánulás
- Epinoia – gondolat, szándék
- Szófia – nőnem lény, központi eleme a gnosztikus keresztények kozmológiai felfogásának. Hasonlít az emberi szellemhez, bár képes egyszerre az Isten női lényét megtestesíteni, illetőleg Krisztus menyasszonyát. Valamiképpen kegyelmet veszített, így segíti az anyagi világ megteremtését. A végső és egyben a legalacsonyabb szintű isteni emanáció.
- Arkón – irányító, törvényhozó
- Eón – 1. korszak, 2. a legfelsőbb létezőtől eredő isteni hatalom vagy isteni természet, mely az Univerzum működésében különböző formákban jelenik meg.
- Jaldabaoth – a világot teremtő hét arkón feje (a „Káosz lánya”? – héber: jalda bahut)
- Pleroma – a totális isteni hatalom
- Pronoia – Az isteni Szentháromság főistene

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)